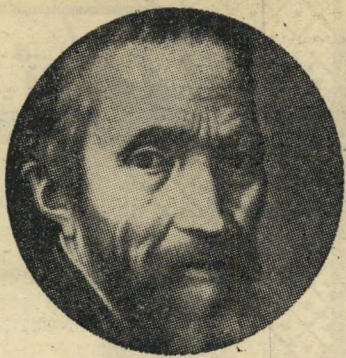

רזיאל-נאור

מינאלאנג'לו

ידיד

אפלטון

ובכן, אין כל קשר בין סמים לבין התופעה שאנחנו דנים עליה. שום קשר שהוא. אמר חבריהכנסת סורקיס שדרושים "אזיירה, חינוך, כבוד, דרך-ארץ, רבותי, כל האזיירה, כל החינוך, כל הכבוד, כל הדרך-ארץ, כולם ביחד, אין בהם עזרה כלשהי לגבי קורבנות התופעה הזאת, כשם שאין בהם מרפא למחלות ולגנות.

חבריהכנסת סורקיס הזכיר מעשי-סדום בנערים בבתי-סוהר. הרי אין איש המעלה על דעתו... אפטר רזיאל-נאור (חרות): זמה לא? אורי אבנרי: ... לבטל את האיסורים החלים על אינוס קטינות וקטינות, ואין מבחינה זו שום הבדל בין קטין לקטינה.

יושב כאן שר-הבריאות. מיטב הרופאים נתנו דעתם לבעיה איך לרפא אנשים החולים במחלה זו. האם זו תרופה? האם לא נגרור עלי-ידי כך הפקרות? יש מעשים רבים של שוד ושימוש בנשק, ביחוד בהשפעת הסמים המסוכנים. חברי ועדת הפנים שמעו עליכם פרטים — בודאי לא רק חברי ועדת הפנים. בודאי גם חברי ועדת השירותים וחברי ועדות אחרות. זה לא רק עניין של מיליונים. זה עניין של אזיירה, של חינוך, של כבוד, של יחס, של דרך-ארץ, של תורה ועבודה ושל הקרבה עצמית.

ההצבעה

באותו בוקר, עדיין לא היה איש בטוח איך יפול דבר. עצם העובדה ששתי הסיעות הגדולות נתנו חופשי-הצבעה לחבריחן, התפרש כנצחון להצעה. אילו היתה נוכחות מלאה בכנסת, יתכן כי היה להצעה סיכוי סביר להתקבל. אולם כמו תמיד, קרה גם הפעם: הדתיים והחוגים הריאקציוניים גייסו את כל חבריהם, ואילו החוגים המתקדמים בכנסת לא טרחו להופיע במלואם. כך נוצר באופן מלאכותי רוב ניכר נגד ההצעה. אולם המיעוט היה מרשים בתרכבו ובמישקלו הסגולי.

האם לנה אנחנו צריכים לקרוא את הנוער? לא לדבר אחר? האם אנחנו רוצים שיקרה כאן מה שקורה בארצות-הברית ומה שקורה באנגליה? במשך שנים עסקה ועדת חקירה בנושא זה. זה מעסיק את העולם כולו.

האם מדינה אינה מוקפת שונאים, שינאה ושיטנה כמו שאנחנו. מבחינה פסיכולוגית — זה ישפיע לרעה, להרס ולהפקרות הנוער. חבריהכנסת אבנרי ואמר: רק למבוגרים. אם מבטלים חוק לגבי מבוגרים, איזו זכות יש אחר-כך להגיד משהו לצעירי רים העושים זאת?

וכך התחלקו הקולות:

נגד: 38

המערך: קרגמן, ברעם, אנקוריין, בן-פורת, זילברברג, גרשוני, גז, יצחק קורן, הרצוג, סורי קיס, ביבי. חרות: רזיאל-נאור, ידיד, הלוי, קשת, קורפו, נחושתן, מילמן, זייד לוי. ליברלים: יוסף תמיר, נסים. ע"מ: איסר הראל. המרכז החופשי: שוסטק. ל"ע: גולד, אליעד. דתיים: לוי, לורנץ, פרוש, סנדוראי, רפאל, דניאל לוי, מלמד, המר, גולדשמידט, פרידמן, רוזנברג, נריה, כהנא.

בעד: 15

המערך: המשפטים חיים צדוק, ויהור הררי; המחנך שלום לוי, מזכיר הסתדרות המורים; הכלכלן מרדכי עופר; סגן-שר-הבריאות עבד-אלעיזי זועבי; חברות-הכנסת חייקה גרוסמן, זינה הרמן ועדה סירניפיינברג. חרות: המשפטן ד"ר יוחנן באדר. ליברלים: המשפטים פרופסור הנס קלינגר, הלפר וצבי צימרון, המחנך אלימלך ריי מלצר ואברהם כץ. ע"מ: הכלכלן זלמן שובל. וכמובן, אורי אבנרי עצמו. רשימת המחייבים כוללת שלושה יושבי-ראש של ועדות: צדוק (חוק וביטחון), גרוסמן (שרות תיס ציבוריים), רימלט (חינוך). ויזיר לשעבר: כץ (חינוך). יזיר הישיבה, יצחק נבון, לא השתתף בי הצבעה, אך הודיע שהיה מצביע בעד. שר-המשפטים, יעקב שמטון שפירא, הגיע במיוחד להצבעה אך איחר בכמה דקות. זקורביו הודיעו שהתכוון להצביע בעד. שמואל תמיר ועדי אמוראי, שנעדרו, הודיעו שהיו מצביעים בעד. שר-הבריאות, ויקטור שביטוב, אינו חברי כנסת ולכן לא יכול היה להשתתף בהצבעה, אך הוא נכח בדיון והודיע שהוא תומך בהצעה.

כך נעדרו כל שאר השרים, מנחם בגין, יוסף ספיר. בסך הכל נכחו בזמן ההצבעה 55 מתוך 120 ח"כים.

נמנע יורם אריזור (חרות). משה סנה יצא מן האולם לפני ההצבעה. רק"ח נעדרה כולה, וכמו

אין מרפא — וזו עובדה מצערת — אין מרפא יודע בימינו להומיסקסואליות.

רק סיעה

בלתי-תלויה

אני גם מציע לחבריהכנסת, אשר יצטרפו להכריע, לא להתחשב בזרות הסיעה שהגישה את הצעת-החוק. אין זה מיקרה שבכל מקום בעולם, בו הוציא עה הרפורמה ובו בוצעה הרפורמה, היו אלה בדרך כלל סיעות קטנות או חברי-כנסת בלתי-תלויים, שהגישו את ההצעות לתיקון. קשה לסיעות הגדולות, וקשה לממשלות, להגיש את הצעה, הטוגעת בדעות קדומות רווחות בשכבות רחבות. חובה זו נופלת תמיד על חברי-כנסת בלתי-תלויים. אזכיר שוב את דברי שר-המשפטים. יעקב שמטון שפירא שאמר מעל הדוכן הזה, אחרי הגשת הצעת-החוק שלי, ב-22 בדצמבר 1970: "אני יודע שיש הצעת-חוק פרטית, הבאה לבטל את העבירה על הומוסקסואליות, הנעשית מרצון בין (המשך בעמוד 27)

נסים אליעד (ל"ע): אבל ככה זה מתחיל. זה רק הצעד הראשון.

אורי אבנרי: אין הבדל בין הומוסקסואליות לבין הטרנססואליות מבחינת החובה להגן על קטינים. הכנסת מגינה על קטינות, והיא תגן גם על קטינים. אין איש מציע לבטל את האיסורים האלה. אפטר רזיאל-נאור: זוהי ריאקציה.

"חרפה ובושה!"

אורי אבנרי: אני מציע לכם לא לתת לערפל את ההגיון שלכם על-ידי הכנסת דברים שאין להם שום שייכות לעניין, כגון "סמים וילכוך", אם לצטט את חבריהכנסת סורקיס.

אין כל קשר שהוא בין תופעת הסמים לבין תופעת הומוסקסואליות.

יצחק מאיר לוי: — — — אורי אבנרי: לצערי לא הבנת, כבוד הרב. שלמה לורי: חרפה ובושה לשמוע דברים כאלה, ולשבת איתך ביחד — זאת אמר הרב חברי הכנסת לוי, ואנחנו מסכימים איתו. אורי אבנרי: זכותו להביע דעתו, וזה לא יפחית את כבודי אליו.

מי יגן עליהם? חבריהכנסת אבנרי עשה טובה והסכים, ברוח נדיבה, למחוק את המילים "השוכב עם בהמה"; הוא עשה זאת על-מנת לרכך במיקצת את עמדת חבריהכנסת, כדי שלא יהיו אנשים שאינם פרוגרסיביים, מתקדמים — הכל בשם הקידמה. אני מתפלל שלא השתמש בזה: קידמה, התי-סתרות.

קראתי היום במאמר בהארץ שרק באסריקה זה עדיין קיים.

הרבה דברים לא למדנו מן העולם. הרבה דברים לומדים מאיתנו. אנחנו גאים על כך.

אנחנו גאים על העובדה שכאים ללמוד מאתנו על הגעשה בהתיישבות ועודתה. זה פאר היצירה של העם היהודי. באים גם גויים מארצות שונות. הורים שולחים את בניהם ובנותיהם על-מנת להצילם מן הסמים וכדי שיכירו את היצירה של ההתיישבות העובדת. גם לא-יהודים באים לכאן ללמוד.

לא באים לכאן ללמוד איך להשתמש בסמים, ולא באים לכאן ללמוד על יחסים הומוסקסואליים.

גם הקולנוע גדוש בסרטים ממין זה, סרטים לא רציניים. האם רק את זה רוצה הנוער לראות? היתית עד גם ליחס אחר לסרטים שמגיישים לנו. אנחנו מפתחים דחליל כזה, כאילו הנוער שלנו שאוף ללכת רק בדרכי אחרים. זה צריך להראיג אותנו, את ממשלת ישראל ואת החברה הישראלית. תופעות אלה זרות לנו. עלינו ללחוץ בזה באמצעות חינוך והסברה. עלינו לדאוג לכך שלא תהיה הפקרות בארץ.

"בשם הקידמה"

וההתפתחות"

לפיכך, רבותי חברי הכנסת, בשם הקידמה וההתפתחות של מדינת-ישראל, אני קורא לכם להסיר את החוק הזה מסדר-יומנו.

היו"ר יצחק נבון: חבריהכנסת אבנרי, אורי אבנרי: כבוד היושבי-ראש, כנסת נכבדה. אם נקבל את ההגיון שאין הכנסת צריכה לטפל בימי חירום בריסורמה של החוק הפלילי, כי אז הכנסת צריכה להתסור בכלל, ורק לדון מדי פעם בענייני ביטחון וחוק. קיבלנו על עצמנו לנהל את חיינו ולתקן את חברתנו גם בימי-חירום, ולכן השאלה של ימי-חירום איננה שייכת כלל לנושא זה.

חבריהכנסת סורקיס אמר: הנוער שומר על קיומנו. האם אתה יודע, חבריהכנסת סורקיס, האם מישהו יודע, כמה מן השומרים על קיומנו הם קורבנות חשאיים של החוק הזה? האם מותר למישהו מאיתנו לפקפק... מנחם ידיד: זוהי עלייה על הנוער!

קריאה: מה זה נוגע לחוק? אורי אבנרי: גם אני חושב שזה לא נוגע לחוק. אני רק עונה לחבריהכנסת סורקיס, אשר העלה טענות שונות שאינן נוגעות לחוק.